

Sanctus Henricus

Iyhän Henrikin katedraaliseurakunnan lehti 3/2025

Rakkaat seurakuntalaiset,

meille katolisille kristityille adventti on aikaa, jolloin valmistaudumme viettämään Kristuksen kolminaista saapumista: hänen historiallista syntymäänsä Betlehemissä yli kaksituhatta vuotta sitten, hänen tuloaan sydä-

miimme nykyajassa sekä hänen paluutaan kirkkaudessa aikojen lopulla. Siksi sanomekin usein joulun vieton yhteydessä: ”Hän on tullut, hän tulee, hän on tuleva!”

Adventti on ymmärrettävä ajaksi, joka auttaa meitä sisäisesti valmistautumaan joulun viettoon. Joulukuu on valtava ja ratkaiseva tapahtuma koko ihmiskunnalle, sillä Jumala tuli silloin Jeesuksessa ihmiseksi ihmisten keskele. Syntymästään aina ristinkuolemaansa asti Jeesus Kristus jakoi kokonaan ihmisyytemme, lukuun ottamatta syntiä.

Adventti, joka tarkoittaa saapumista, on myös todella ilon täyteistä odotuksen aikaa, sillä Jumala antaa meille Poikansa pelastukseksi: ”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän” (Joh. 3:16). Tämän suuren salaisuuden viettämiseen neljän viikon mittainen adventtiaika meitä valmistaa.

Kuin vartija, joka odottaa aamunkoittoa (vrt. Ps. 130:6), niin mekin valvomme ja odotamme Valoa, joka tulee – Kristusta, Vapahtajaamme. Hän on meille rauhan ja toivon merkki, joka valaisee maailman pimeydet.

Joulukuu muistuttaa meitä siitä, että Jumala tulee meitä vastaan pienen lapsen yksinkertaisuudessa. Siksi meidän tulee ymmärtää verbi ”antaa” tavalla, joka merkitsee ”rakastan sinua” – tästä juontuu myös perinne jakaa lahjoja joulukuuna. Maailmassa, joka uhkaa turtua epätoivon, väkivallan, sodan, työttömyyden ja suvaitsemattomuuden keskellä, meidän on jatkuvasti pyydettävä Herralta, ettemme vaipuisi hengelliseen toivottomuuteen. Meidän tulee pyytää Herraa suuntaamaan katseemme kohti häntä, joka tulee tuomaan rauhan, ilon ja oikeudenmukaisuuden sydämiimme ja elämäämme.

Joulukuu on valonsäde pimeydessä; se on kutsu olla jäämättä sen turtumuksen valtaan, jota kuluneen vuoden tapahtumat voivat synnyttää. Sodan, väkivallan, työttömyyden, pakolaiskriisin tai ympäristön tuhoutumisen aiheuttaman voimattomuuden tunteen keskellä Jumalan Pojan syntyminen sydämiimme avaa meille toivon näköalan. Mietiskelkäämme häntä seimen köyhyydessä ja löytäkäämme hänestä se toivo, joka ei ole turha!

Tahdon jälleen kerran esittää teille parhaimmat uuden vuoden toivotukseni niin omasta puolestani kuin veljeni, isä Joosef Danguin, isä Amando Dee Din, isä Tuomas Nyysölä, isä Thomas Otienon ja diakoni Marko Pitkäniemen sekä seurakunnan neuvostojen jäsenten puolesta. Toivotamme teille terveyttä, henkilökohtaista ja perheen onnellisuutta sekä – erityisesti näinä levottomina ja vaikeina aikoina niin maassamme kuin sen ulkopuolellakin – rauhaa ja yksimielisyyttä.

Isä Jean Claude Kabeza
Seurakunnan kirkkoherra

PALVELUTEHTÄVÄNÄ VAHVISTUSKUMMIUS

Jokaisen aikuisena katoliseen kirkkoon liittyvän henkilön haasteena on löytää itselleen vahvistuskummi. Kastamattoman tie kirkkoon on vielä pitempi ja ideaalitalanteessa kummin valinta tapahtuu jo kasteeseen johtavan katekumenaatin alkaessa. Kummin tulee olla 16 vuotta täyttänyt, vahvistuksen saanut katolilainen, joka toimii aktiivisesti katekumeenin tulevassa seurakunnassa.

Yleisesti sanotaan, että kirkkokahveilta löytyy sopiva kummi, mutta ei se aina ole helppoa, jos kirkko ja kahvit ovat pitkän ja mutkikkaan matkan päässä tai niin kaukana, että katekumeeni käy johdantokurssin verkkokurssina. Silloin saattaa kummiksi päätyä henkilö, joka on mukana pitkässä prosessissa vain juuri ennen kirkkoon ottoa ja sitten itse tilaisuudessa, eivätkä osapuolet välttämättä tutustu toisiinsa.

Kummin tehtävä

Kummi kulkee vieressä, tukee ja auttaa, vastaa kysymyksiin, tarkentaa sitä, mikä ehkä johdantokurssilla on opetettu, mutta mikä on unohtunut. Hän rohkaisee ennen jännittävää ensirippiä ja osallistuu initiaatioon kuuluviin pyhiin toimituksiin, tarvittaessa kasteeseen, mutta erityisesti vahvistukseen ja kommuunioon.

Kun uusi katolilainen on kirkon jäsen, kutsumukseensa sitoutunut kummi seisoo edelleen rinnalla. Kummiksi ryhtyvän tulee tavoitella sitä, että kirkkoon oton jälkeen uusi katolilainen jää aktiiviseksi kirkkoon, usko lisääntyy, toivo vah-

vistuu ja tuloksena syttyy rakkaus. Liian moni jää liittymisen jälkeen vähitellen pois. Arki yllättää, rukous unohtuu, usko horjuu ja kirkossa käynnit harvenevat. Kummi on se, jonka puoleen pitää voida kääntyä, joka toimii elinikäisenä ystävänä ja joka näyttää, että Kristus kyllä odottaa syli avoimena.

Kummiryhmä katedraaliseurakuntaan

Jotta kummin löytyminen helpottuisi, suunnittelemme kummiryhmän perustamista. Perehdytämme tehtävään. Päämääränä on luoda ryhmä, jonka jäsenet tuntevat aitoa kutsumusta sitoutua toiseen henkilöön toistaiseksi ja asettamatta kummiudelle loppupäivämäärää. Kun saamme kokoon ryhmän, jossa on useita erilaisia ja eri-ikäisiä henkilöitä, niin meille luodaan edellytykset auttaa katekumeeneja löytämään juuri itselle sopivimman kummin. Jos on aiemmin ollut kummina, niin asia onkin jo tuttu ja sitoutuminen helpompaa. Pääasia on, että kun tuorempi katolilainen tarvitsee apua, niin kummi huomaa sen ja haluaa tarjota sitä.

Ilmoittaudu mukaan

Tunnetko, että kummius olisi juuri sinulle suotu kutsumus? Haluatko sitoutua toiseen henkilöön, auttaa häntä myötä- ja vastoinkäymisissä ja olla hänelle pitkäaikainen ystävä? Kysy tarvittaessa lisää! Jos vastaat kyllä, niin ilmoittaudu kirkkoherra, isä Jean Claudelle (jean.claude.kabeza@katolinen.fi) tammikuun 2026 loppuun mennessä.

Onko Henki antanut sinulle kummiuden lahjan? Otathan tämän arvokkaan lahjan vastaan!

Christel Monni
Seurakuntaneuvoston jäsen

PYHÄN HENRIKIN SEURAKUNNAN PYHIINVAELLUS ROOMAAN

Paavi Franciscus julisti vuoden 2025 riemuvuodeksi pitkäaikaisen kirkon tradition mukaisesti. Riemuvuotta vietetään joka 25. vuosi. Riemuvuoden perinne juontaa aina Vanhan testamentin ajoilta, jolloin 3. Mooseksen kirjan mukaan joka 50. vuosi toteutettiin yleinen omistusoikeuksien palautus. Silloin maansa menettänyt sai maansa takaisin ja orjaksi myyty sai vapautuksen. Myös maan annettiin levätä ja vilja jätettiin korjaamatta. Riemuvuosien perinne tuli kirkossa näkyväksi paavi Bonifatius VIII:n aloittamana v. 1300. 1400-luvulta lähtien riemuvuotta on vietetty joka 25. vuosi. Paavi Franciscus nimesi tämän vuoden riemuvuoden ”Toivon pyhiinvaeltajien pyhäksi vuodeksi”.

Pyhän Henrikin seurakunta teki pyhiinvaelluksen Roomaan isä Jean Clauden, isä Marcon ja sisar Barbaran opastuksella 10.–16.11.2025. Meitä osallistujia oli 47. Ekumeenisessa joukossa osa oli ortodokseja ja luterilaisia. Asuimme vanhasa luostarissa, josta on tullut sittemmin englantilaisten katolilaisten Venerable English College Palazzola vuodesta 1579. Majapaikkamme oli luonnonkauniin Albano-järven rannalla. Järven toisella puolella on näköetäisyydellä paavin kesäasunto Castel Candolfo. Opistoa isännöi vierailumme aikana isä Andrew, hauska tarinankertoja, joka aina päivän päätteeksi kokosi meidät laulamaan Salve Reginan Pyhän Neitsyen korkokuvan ääreen, kertoi päivän mietteet ja siunasi meidät yön levolle.

Pyhä messu Callistuksen katakombissa

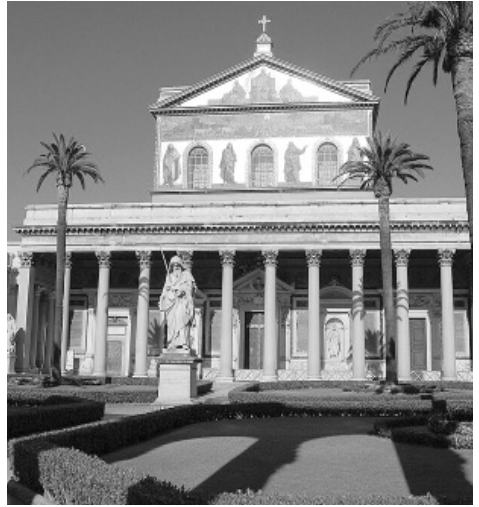
Meillä oli käytössämme bussikuljetus joka päivä 40 km päässä olevaan Roomaan, jossa sijaitsivat kaikki pyhiinvaelluskohteemme. Ensimmäinen päivä omistettiin Calliston katakombeihin tutustumiselle ja apostoli Paavalille. Katakombit on kaivettu vulkaanisesta tuhkasta iskostuneeseen maaperään. Luolia kristityt käyttivät vainojen aikana piilopaikkoina, hartauden harjoituspaikkoina ja hautausmaina. Katakombit ulottuvat 20 km:n alueelle ja ne muodostavat neljä kerrosta. Katakombit olivat erityisiä paikkoja marttyyrien kunnioittamiseen ja katakombeihin on haudattu useita varhaiskirkon paaveja ja puoli miljoonaa kristittyä. Katakombissa pidimme ensimmäisen messumme Roomassa.

Pyhän Paavalin kirkko Basilica di San Paolo Fuori le Mura on rakennettu Rooman kaupungin muurin ulkopuolelle tarkalleen paikkaan, johon apostoli Paavali haudattiin hänen marttyyrikuolemansa jälkeen. Aluksi pienen ja vaatimattoman kirkon sijaan

300-luvun lopulla suuri viisilaivainen basilika, joka oli Rooman suurin kirkko ennen nykyistä Pietarinkirkkoa. V. 1823 kirkko tuhoutui tulipalossa lähes kokonaan. Nykyinen yhtä lailla suuri Pyhän Paavalin kirkko otettiin käyttöön 1854. Sisätilaa kiertävässä friisissä ovat kuvat Leo XIV:ttä lukuun ottamatta kaikista katolisen kirkon 267 paavista Pietarista alkaen. Kirkossa on yksi riemuvuoden neljästä pyhästä ovesta Roomassa. Ensimmäinen pyhiinvaelluspäivä päätettiin käymällä Abbazzia Tre Fontane -kirkossa. Kirkko on rakennettu paikalle, jossa apostoli Paavali mestattiin. Irrotessaan hänen päänsä osui kolme kertaa maahan ja joka kohtaan puhkesi lähde. Lähteet ovat yhä näkyvissä kirkossa.

Toisena pyhiinvaelluspäivänä kokoonnuimme paavin yleisvastaanotolle Pietarinkirkon aukiolle. Monille, varsinkin ensikertalaisille, paavin kohtaaminen oli pyhiinvaelluksen kohokohta. Iltapäivällä tutustuimme pikaisesti valtavaan kristikunnan suurimpaan kirkkoon, Pietarinkirkkoon, ja kuljimme siellä Rooman toisen pyhän oven läpi. Tuskin viikkokaan riittäisi kaikkiin Pietarin kirkon hengellisiin ja rakennustaiteellisiin aarteisiin perehtymiseen. Iltamessua vietimme Pietarinkirkon lähellä olevassa Santa Maria in Traspontina -kirkossa. Selebranttia toimi prelaatti, monsignor Tuomo T. Vimpari Vatikaanista.

Kolmas päivä käytettiin Rooman historiallisiin paikkoihin tutustumiseen. Kohteenamme olivat opastetut kierrokset Colosseumilla ja Forum Romanumilla. Iltapäivällä kohteena oli kolmas pyhä ovi Santa Maria Maggiore -kirkossa. Santa Maria Maggiore on yksi paavillisia, siis Vatikaanivaltion kirkkoja Roomassa. Sitä alettiin rakentaa jo 400-luvulla. Kirkko

Pyhän Paavalin Basilica di San Paolo Fuori le Mura

Paavi Leo XIV

on kokenut useita rakennusvaiheita pitkän elinkaarensa aikana. Se on suurin Rooman Neitsyt Marialle omistetuista kirkoista ja neljänneksi tärkein seitsemästä pyhiinvaelluskirkosta. Erikoisuutena kerrotaan, että sen näyttävässä 1400-luvulta periytyvässä kasettikatossa on käytetty lehtikultaa ensimmäisestä Italiaan Amerikasta tuodusta (intiaanien) kultalastista. Käynti paavi Franciscuksen haudalla oli hyvin harras ja vaikuttava.

Neljännen päivän aamupuoli kului Vatikaanin museossa kohokohtanaan Sikstuksen kappeli. Paavin valinnassa käytetty kamina pystytetään aina vaalitilaisuutta varten erikseen. Montaa meistä kiinnosti mihin kohtaan kappelissa kamina pystytetään ja mistä savu johdetaan ulos. Tiedusteluun sai vastauksen henkilökunnalta. Piippu pystytetään kappelin itäisen sivun pohjoispään ikkunan kohdalle ja piippu tekee mutkan ikkuna-aukon kautta takaisin ullakolle ja siitä katolle. Kun valkoinen savu tuprahtaa ”Habemus Papam”. Vatikaanin museon taidearteet ovat mittaamattoman suurenmoiset. Iltpäivän ohjelmassa oli neljäs pyhä ovi San Giovanni in Laterano -kirkossa. Keisari Konstantinus lahjoitti Lateranus-suvulta takavarikoidun maa-alueen silloisella Rooman esikaupunkialueella paaville ja avusti kirkon ja paavin palatsin rakentamista. Tämä 300-luvulta alun perin pystytetty kirkko on kokenut useita rakennusvaiheita. Nykyinen julkisivu on 1700-luvulta, mutta sisätiloissa on useita vanhempia kerrostumia. Pääalttarin ylle kohoavan baldakiinin yläosassa on relikvaario, joka sisältää osia apostolien Pietarin ja Paavalin kalloista. Lateraanikirkko ja palatsi olivat yli 1000 vuoden ajan katolisen maailman keskus. Paavi asui siellä. Vasta

Santa Maria Maggiore

Paavi Franciscuksen hauta

Lateraanibasilika, San Giovanni in Laterano

uuden Pietarinkirkon valmistutua 1626 painopiste siirtyi Vatikaniin. Vietimme iltamessun Lateraanikirkon kappelissa.

Viidentenä päivänä ohjelmamme oli Rooma, ”Ikuinen kaupunki”. Nautimme matkailijan Roomasta, Fontana di Trevi, Pantheon, Piazza Navona, Campo de’ Fiori , pizza, pasta, vino, cappuccino, espresso... Dolce Vita. Iltamessumme vietimme pyhiinvaelluskotimme Palazzolan kappelissa. Erityisesti viimeisen messun pito omassa Palazzolan vanhassa kappelissa oli hyvin vaikuttava ja sopiva päätös pyhiinvaellukselle.

Seuraavana aamuna alkoi kotimatka monta kokemusta rikkaampana. Meillä oli mainio tilaisuus joka päivä noin tunnin siirtymämatkan aikana Palazzolan ja Rooman välillä rukoilla laudesta ja ruusukkoa. Kaikki huoltajamme isät Jean Claude ja Marco sekä sisar Barbara ansaitsevat lämpimän kiitoksen suurella sydämellä. Olemme kokeneet hengellistä kasvua ja vahvistumista sekäsyväisiä keskusteluja ja yhteisöllisyyttä. Olemme kokeneet myös ainutlaatuisia hengellistä historian siipien havinaa ollessamme lähellä uutta paavia Leo XIV:tä, edesmennyttä paavi Franciscusta, lukemattomia marttyyreitä ja pyhiä, jotka ovat eläneet ja yhä vaikuttavat reliikkiensä kautta tässä historiallisessa mutta vahvasti elävässä kaupungissa.

San Giovanni in Laterano

Piazza Navona

Pikahaastattelussa vaelluksen lähestyessä loppuun pyhiinvaelluskumppani Mervi Yaghmour kertoi, että kolmekymmentäviisi vuotta katolilaiseksi tulon jälkeen oli hyvin sopiva hetki toteuttaa pyhiinvaellus ”toivon riemuvuotena”. Myös uuden paavin kohtaaminen ja pyhät ovet tekivät juuri tästä pyhiinvaelluksesta merkittävän elämyksen. Kun pyhiinvaellukselle lähtee, odottaa jotakin löytävänsä, mutta se saattaaakin olla erilaista hyvää kuin mitä odotti.

Näkymät Albano-järvelle

Palazzola

Kaikessa on Jumalan johdatus. Ortodoksiin ja luterilaisten yhdessäolo kanssamme pyhiinvaelluksella loi yhteisöllistä henkeä, josta saattoi oppia toistemme tapaa suhtautua hengellisen elämän painotuksiin eri kirkkokunnissa. Kulkemisen suhteen on ollut hyvin positiivista, että meillä on ollut käytettävissämme oma bussi, joka mahdollisti siirtymävaiheen aikana rukoukset. ”Muista rukouksissa niitä ihmisiä, jotka ovat koskettaneet sinua matkan varrella” oli vanha rippi-isän neuvo.

Marja Torsti kertoi varanneensa paikan pyhiinvaellukselle jo keväällä. Matkan odotukset täyttyivät moninkertaisesti. ”Aivan ihanaa, että meillä oli kaksi pappia ja pyhät paikat. Myös majapaikkamme oli ihana. Osasin odottaa, että meillä oli runsas hengellinen ohjelma. Yhteisöllisyydestä jäi vahva kokemus. Mielenkiintoista oli keskustella eri uskonnollisista aiheista useampiin kirkkokuntiin kuuluvien pyhiinvaeltajien kesken. Olen ollut erittäin tyytyväinen majoitus- ja ateriapalveluihin ja hyvin myönteisenä koin sen, että meillä oli oma kappeli Palazzolassa. Ohjelmamme sisältö oli mielestämme aivan kymppi plus plus. Kutsu Opus Dein siunaus- ja rukoustilaisuuteen oli aivan erityinen bonus tällä pyhiinvaelluksella. Tunnen lämmintä ja sydämellistä kiitollisuutta huoltajillemme isä Jean Claudelle, isä Marcolle ja sisar Barbaralle pyhiinvaelluksen kaikinpuolisesta onnistumisesta ja hengellisestä evästyksestä pitkälle tulevaisuuteen.”

Näihin ajatuksiin on myös minun mitä mieluisinta yhtyä.

Heikki Aronpää

Kaarina Koho 80 vuotta

Monikymmenvuotinen Pyhän Henrikin seurakunnan uskollinen vastuunkantaja Kaarina Koho täytti 80 vuotta 27.11.2025. Kaarinaa juhlettiin kakkukahveilla syntymäpäivää edeltävänä iltana iltamessun jälkeen seurakuntasalissa. Suuri joukko seurakuntalaisia oli tullut mukaan onnittelemaan ja kiittämään Kaarinaa. Tunnelma juhlassa oli iloinen ja kiittollinen. Juhlassa näkyi vahvasti, että kuluneiden vuosien aikana Kaarina on ollut monille seurakuntalaisille tärkeä ihminen. Seurakunnan puolesta kirkkoherra isä Jean Claude kukitti Kaarinan ja kiitti kaikesta siitä työstä, mitä hän on vuosikymmenien aikana tehnyt seurakunnan hyväksi.

Lähes kaikki seurakuntalaiset tuntevat Kaarinan nimeltä ja ulkonäöltä, mutta harva meistä kuitenkaan on perillä hänen elämänvaiheistaan. Syntymäpäiväjuhlien jälkeen Sanctus Henricus sai tilaisuuden haastatella Kaarinaa.

Lapsuus ja nuoruus

Kaarina syntyi Tampereella 27.11.1945. Kaarinan isä Johannes oli puuseppä ja äiti Jenny oli verhojen ompelija. Kaarina oli Johanneksen ja Jennyn ainoa lapsi. Äidistään Kaarina muistelee, että Jenny oli erittäin taitava ja suosittu verho-ompelija, joka työskenteli kotoa käsin. Monet vaikutusvaltaiset ja varakkaat henkilöt Tampereella olivat hänen asiakkaitaan.

Kaarina kävi koulunsa Tampereella. Koulunkäynti alkoi Aleksanterin ja Amurin kansakouluissa. Neljän vuoden jälkeen koulutie jatkui oppikouluun Tampereen tyttölyseoon, josta Kaarina kirjoitti ylioppilaaksi vuonna 1965. Kaarinalla on mukavat muistot kouluajastaan Tampereella, hän viihtyi hyvin sekä kansakoulussa että oppikoulussa. Koulunkäynti oli Kaarinalle helppoa ja hänen todistuksensa olivat aina hyviä.

Kaarinan nuoruutta Tampereella sävytti myös yhteys omaan seurakuntaan. Hän oli seurakuntanuori Pyynikin evankelis-luterilaisessa seurakunnassa. Erityisen lämpimät ja elävät muistot Kaarinalle on jäänyt Tampereen seurakuntien kesäkodista Mäntyniemestä. Siellä kokoontui

kesäiltaisain paljon nuoria, toiminta oli aktiivista ja vilkasta. Kaarina kulki Mäntyniemeen aina polkupyörällä, vaikka matkaa yhteen suuntaan oli melkein 20 kilometriä. Kesäiltoina kotiinpaluu Mäntyniemestä venyi myöhään yöhön.

Kaiken kaikkiaan Kaarina muistelee lapsuuttaan ja nuoruuttaan Tampereella hyvänä ja positiivisena aikana. Kaarina kutsuukin itseään edelleen Tampereen liikaksi.

Katolisuuteen

Valmistuttuaan Tampereen tyttölyseosta ylioppilaaksi Kaarina kiinnosti useampi eri ala. Lopulta hän päätyi sitten opiskelemaan teologiaa Helsingin yliopiston teologiseen tiedekuntaan. Kaarina muistaa olleensa hyvin tunnollinen opiskelija. Hän kävi luennoilla, kirjastossa ja tenteissä, mutta ei osallistunut opiskelijaelämään. Opiskelun vastapainoksi Kaarina kävi silloin tällöin elokuvissa ja konserteissa.

Merkittävä kokemus opiskeluaikana oli Kaarinalle teologian opiskelijoiden professori Seppo A. Teinosen johdolla tekemä matka Roomaan vuonna 1969. Ryhmä asui Roomassa kaksi viikkoa Villa Lantessa. Matkansa aikana ryhmä tapasi paavi Paavali VI:n. Kokemuksen ikimuistoisuutta ja vahvuutta koko opiskelijaryhmälle todistaa, että he halusivat lähteä uudestaan vastaavalle matkalla Roomaan 50 vuotta myöhemmin syksyllä 2019. Kaarina oli nytkin mukana. Myös tällä matkalla ryhmä tapasi paavin, paavi Franciscuksen.

Ehkä Rooman matkan vaikutuksesta luterilainen kirkko alkoi tuntua vieraam-

malta ja ortodoksisen kirkon liturgia alkoi vetää Kaarinaa puoleensa. 1970-luvun puolivälistä lähtien hän alkoi osallistua Pyhän Kolminaisuuden kirkon liturgioihin. Kaarina ei kuitenkaan päätenyt ortodoksisen kirkon jäseneksi. Sen sijaan kävikin niin, että 1970-luvun lopussa hän alkoi vähitellen käydä sunnuntaisin Pyhän Henrikin katedraalin messuissa. Kaarina kuvaa muutoksen siten, että hän otti ratikan Henrikin katedraaliin ja jäikin sitten sinne. Tutustuminen katoliseen kirkkoon alkoi messujen kautta. Kaarina muistaa istuneensa tuolloin kirkossayleensä toiseksi viimeisellä rivillä Marian patsaan puoleisella sivulla. Se oli hänen mukaansa aloittelijan paikka.

Kaarina muistelee tutustuneensa katoliseen kirkkoon kaikessa rauhassa ja antaneensa asioiden kehittyä omalla painollaan. Hänellä ei ollut mitään suunnitelmaa eikä tavoitetta liittyä katoliseen kirkkoon. Sunnuntain kirkkokahvit päämessun jälkeen muodostuivat Kaarinalle tärkeäksi. Kaarina muistelee lämmöllä sisar Simplicitasta, joka kutsui hänet ensimmäisen kerran kirkkokahveille. Ilman sisaren kutsua Kaarina ei olisi sinne mennyt. Ensimmäinen suomalainen katolilainen, johon Kaarina kirkkokahveilla tutustui, oli Pentti Laukama, josta myöhemmin tuli diakoni. Kaarina korostaa kirkkokahvien merkitystä. Ilman kirkkokahveja seurakuntalaiset olisivat jääneet hänelle vieraiksi.

Opiskeluaikana Kaarina alkoi käydä myös aamumessuissa Dominikaanisessa kulttuurikeskuksessa Studium Catholicumissa. Täällä hän tutustui isä Martti Vuotilaiseen, josta muodostuikin sitten Kaarinalle hänen tärkein hengellinen isänsä. Isä Vuotilainen ke-

hotti lopulta Kaarinaa osallistumaan katolisen kirkon informaatiokursseille. Sen jälkeen keväällä 1983 Kaarina otettiin Katolisen kirkon täyteen yhteyteen.

Toinen isä, jonka merkitys Kaarinalle nousee haastattelussa vahvasti esille, oli piispa Paul Verschuren. Etenkin piispa Paulin saarnat ovat jääneet Kaarinan mieleen.

Työ katolisessa kirkossa

Studium Catholicumin ja erityisesti dominikaanisuu­den merkitystä Kaarinalle osoittaa, että hän on ollut perustajajäsenenä maallikkodominikaanien Helsingin fraterniteetissa. Täällä alkoi myös merkittävä ja mittava yhteistyö isä Martti Voutilaisen kanssa liittyen katolisen kirjallisuuden kääntämiseen ja julkaisemiseen suomeksi. Kaarina oli ensin auttamassa Suomalaisen messukirjan julkaisemisessa. Yhteistyön huipentumana oli Katekismuksen suomenkielisen käännöksen ilmestyminen vuonna 2007. Isä Voutilainen kuoli ennen työn valmistumista,

mutta Kaarina saattoi työn loppuun. Opiskelujen jälkeen – samalla kun palveli Katolista kirkkoa Suomessa – Kaarina toimi myös uskonnon opettajana Sysmässä, Kotkassa, Savonlinnassa ja Helsingissä Kallion yhteiskoulussa. Näitä opetustehtäviäkin Kaarina muistelee lämmöllä, erityisesti Sysmää ja Savonlinnaa. Vähitellen käänno­stehtävät veivät yhä enemmän aikaa, ja Isä Voutilaisen kuoltua 2001 Kaarina työskenteli usean vuoden ajan Katolisen tiedotuskeskuksen palveluksessa. Kaarinan kääntämä ja toimittama on mm. Katariina Sienalaisen Dialogi Jumalan kaitselmuksesta.

Aktiivinen seurakunnan palvelija

Kaarinan tehtävät vapaaehtoisena Pyhän Henrikin katedraalseurakunnassa ovat olleet moninaiset. Messuissa Kaarina on toiminut vuosikausia selkeäsanaisena lukijana. Hän on ollut vuosikymmenet järjestämässä niin Köyliön kuin Hattulan Pyhiinvaellusretkiä. Onpa Kaarina ollut aktiivinen vastuunkantaja Pyhän Henrikin yhdytyksessäkin ja siten järjestämässä lukuisia paastonajan aloittavia karnevaalijuhlia. Moni johdantokurssin käynyt seurakuntalainen muistaa Kaarinan elävästi katolisten kirjojen myyjänä kursseilla – Kaarina on osannut kertoa tarkasti joka kirjasta ja suositella juuri kyseiselle henkilölle sopivaa kirjaa. Tätä perua ovat myös ne lukuisat seurakuntalaiset, joilla on ollut ilo saada Kaarinasta vahvistuskummi.

Sanctus Henricus kiittää ja onnittelee Kaarinaa!

NÄYTTELY JATKUU

Pyhä Henrik keskelläme

Koska 19. tammikuuta on jälleen Pyhän Henrikin päivä, pyysimme Markku Koposta kertomaan kuuluisan kynnäriluon viime vaiheista erityisesti uusia seurakuntalaisiamme varten. Sekä Juhani Rinteen kirjassa että Sofia Lahden laajassa artikkelissa ”Pyhän Henrikin reliikit materiaalisena läsnäolona” (Suomen Museo-lehti, numero 113, huhtikuu 2007), on paljon tietoja aiheesta. Näin Markku Koponen:

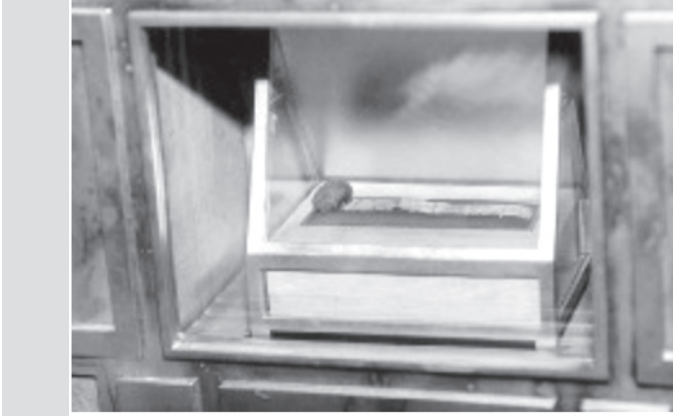
Tammikuun lumisena päivänä vuonna 2000 Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan silloinen kirkkoherra isä Teemu Sippo kantoi juhlallisessa kulkueessa kullattua lipasta, joka sijoitettiin kirkon pääalttarin sisälle sitä varten valmistettuun paikkaan. Lipas sisälsi pyhän marttyripiispanne Henrikin reliikin, pyhäinjäännöksen.

Se oli pyhän Henrikin reliikkien toinen translaatio- eli siirtämisjuhla. Ensimmäistä oli vietetty Turussa vuonna 1300. Pyhän Henrikin Köyliön-juhla kesäkuussa on tuon keskiaikaisen translaatiojuhlan päivämäärä.

Jo 1980-luvulla tämän kirjoittaja löysi piispa Paul Verschurenin sihteerinä toimessaan 1932 julkaistusta valtionarkeologi Juhani Rinteen teoksesta ”Pyhä Henrik, piispa ja marttyyri” tiedon, että Museovirastolla on hallussaan pieni pyhän Henrikin reliikki, jossa on pergamentinpalsalle kirjoitettuna 1400-luvun käsialalla ”de brachio sci henrici – pyhän Henrikin kynnäriluusta”. Niinpä sitä päätettiin piispan suostumuksella pyytää lainaksi vuositista Henrikin juhlaa varten, mihin Museovirasto suostuikin. Reliikki suljettiin punaisilla silkkinauhoilla ja sinetillä vahvistettuun lasiastiaan, katedraalissa rakensin sille seurakunnan suntiona ja puuseppänä toimineen veli Benedictuksen antamista tarpeista katoksellisen telineen. Niin se oli tammikuun juhlassa esillä ja kunnioitettavana vuodesta toiseen, kunnes seurakunta 1998 pyysi sitä sijoitettavaksi pysyvästi katedraaliin.

Pyhän Henrikin reliikki 1980-luvulla.

Pyhän Henrikin reliikki
katedraalin alttarissa.

Reliikki tarvitsi vanhan telineen sijalle oikean relikviariumin, pyhänjäännösrasian, jonka suunnitteli keskiaikaisen kirkon muotoon Markus Mäkelä. Sen valmistivat kullatusta hopeasta ja kristallilasista kultaseppämestarit Tuomas ja Kaisa Hyrsky. Markus Mäkelä suunnitteli myös alttarin etupuolella olevan ristin.

Luunsirusta oli eroavia kantoja.

Pian sen jälkeen, kun reliikki oli saanut sijansa katedraalissamme, alkoi kummallinen väittely reliikistä, kun se haluttiin palautettavaksi takaisin Turkuun, vaikka se oli ollut jo 1920-luvulta saakka Museoviraston kokoelmassa. Kiivaimpien turkulaisten kirjoittajien mielestä sen esillä pitäminen oli sopimatonta ja se olisi pitänyt haudata Turun hautausmaalle. Turun ja Kaarinan seurakuntayhtymä ja katolinen katedraaliseurakuntamme neuvottelivat värttinäluun kohtalosta pitkään. Lopulta viisi luterilaista turkulaista kirkkoherraa julkaisi kannanoton, jonka mukaan värttinäluuta tulisi säilyttää Pyhän Henrikin katedraalissa Helsingissä. Kirkkoherrat kertoivat tuolloin olevansa huolissaan kirkkojen ekumeenisten suhteiden joutumisesta törmäyskurssille kynnärluukiistan vuoksi.

Luunsiru saa edustaa koko hautaa.

Nyt pyhän piispa Henrikin reliikki on ikään kuin kotona omiensa luona katedraalissamme. Jo varhaisina aikoina kirkon alttari oli tapana rakentaa marttyyrin haudan yläpuolelle, hyvänä esimerkkinä siitä on Pietarinkirkon pääalttari. Sen merkinä alttaria vihittäessä sen pöytälevyn sisälle muurataan pyhien reliikkejä. Oman pääalttarimme pöydän sisälle on kätketty **pyhän Cyprianuksen, pyhän Olavin ja pyhän Birgitan reliikit.**

Katedraalimme pääalttari on koko paikalliskirkkomme yhteinen pääalttari, piispanistuimen kanssa sen liturgisen jumalanpalveluselämän keskus. Se seisoo pyhän Henrikin, ensimmäisen piispamme haudan päällä ja sen rungossa olevan ristin keskellä hänen reliikkinsä on nähtävissä ja kosketettavissa kaikkien kunnioituksen ja esirukouspyyntöjen kohteena. Sen kautta pyhä Henrik on ikään kuin pysyvästi läsnä keskellämme.

Markku Koponen

JOULUKSI PYHIEN SEURAAAN

Tuula Luoman kirja **Katolisia pyhimyksiä** on saanut uudet tuulet ja vauhdit. Pyhiä kanonisoidaan joka vuosi lisää, joten pyhät ovat aihe, joka vaatii täydennyksiä. Kun Amanda-kustannus lopetti toimintansa, niin Hemmingus Oy teki tämän uuden, ajankohtaistetun version.

Tuula Luoma kertoo pyhistä aikakausien mukaisessa järjestyksessä. Ensin pyhä Jumalanäiti, sitten pyhät apostolit ja marttyyrit ja lopuksi tämän vuosituhannen pyhät. Viimeisimpänä tänä vuonna kanonisoitu teinipoika pyhä Carlo Acutis.

Esirukoilijoita on kaivattu.

Pyhiä on rakastettu kautta kristillisen historian, heidän haudoillaan on pyydetty esirukouksia. Meillä on vahva usko pyhien yhteyteen. Jumalalle kaikki ovat eläviä, myös ”tuonilmaisiiin” siirtyneet. Saamme pyytää esirukouksia.

Henry Nouwen kirjoittaa: ”Pyhien yhteyteen kuulumisen merkitsee sitä, että että olemme kosketuksessa kaikkiin Jeesuksen Hengen uudistamiin ihmisiin. Ne, jotka ovat eläneet Jeesuksen veljinä ja sisarina, elävät edelleen meissä, vaikka ovat kuolleet.”

Aluksi ryhdyttiin paikallisesti kunnioittamaan ja pyytämään esirukouksia mm. marttyyreiltä. Rukousvastausten ihmeelliset paranemiset olivat ensin suullista perinnettä. 1000-luvulla syntyi käytäntö, että pyhät oli kanonisoitava. Nykyisin on käytänteenä, että kun rukousvastauksina on tullut ihmeparannuksia, niin ne tutkitaan tarkkaan lääketieteellisesti.

Pyhät ovat lohdullisia.

Raamatun kehoitus ”Olkaa pyhät kuten minäkin” on lähes lannistavan vaativa. Siksi pyhät ihmiset ovat niin lohduttavia; pyhyys on mahdollista. He ovat omasta rösöisyydestään huolimatta pitäneet käskyn yksi ykkösenä. ”Palava rakkaus peittää paljotkin synnit.”

Henry Nouwen: ”Jeesus ja hänen pyhänsä kuuluvat meidän kaikkein tutuimpaan ja hengellisimpään tietoomme Jumalasta. He inspiroivat meitä, ohjaavat ja rohkaisevat meitä ja antavat meille toivoa.” Pyhät eivät ole olleet pyhiä merkityksessä ”täydellinen” tai ”tahraton”, paitsi pyhä Jumalanäiti Neitsyt Maria. Pyhät ovat olleet vajavaisia. Pyhä Tuomas Akvinolainen sanoo kirjan takakannessa: ”Kaikissa niissä asioissa, jotka eivät kuulu uskon velvollisuuksiin, pyhillä on oikeus toisistaan eroaviin mielipiteisiin, kuten meilläkin.” Olennaista on ollut tuo tinki-mätön rakkaus ja sen mukaiset teot. Tuula Luoma kiteyttää johdannossa: ”Heissä on ollut palava rakkaus Jumalaan ja halu palvella häntä.”

Lemmikki Louhimies

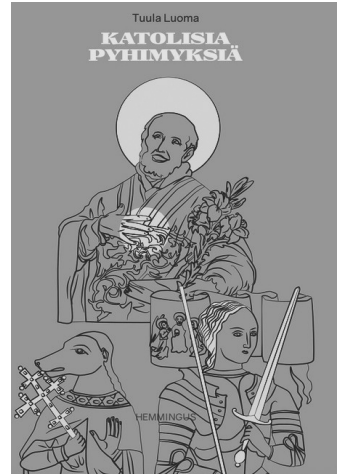
Kiitos elähdyttävästä kirjastasi, Tuula!

Tuula Luoma on maallikkodominikaani ja katedraaliseurakuntamme aktiivi. Hän on vetänyt kirjallisuuspiiriä, elokuvakerhoa ja mm. puurtanut viisi vuotta katolisen rukouskirjan työryhmässä.

Lämmin suositus.

Tämä kirja on mukavaa seuraa joulun oktaavin aikana. On lupa lukea kirjaa lopusta alkuun päin, eli uusista pyhistä kohti tuttuja.

Katolinenkirjakauppa.fi. 21 e.

Seurakunnan henkilöuutisia

ajalta 2.9.2025–29.11.2025

KASTETTUJA	26
ENSIKOMMUUNION SAANEITA	5
VAHVISTUKSEN SAKRAMENT. SAANEITA	24
AVIOLIITTOON VIHITTYJÄ PAREJA.....	4
KIRKKOONOTETTUJA.....	11
HERRASSA POISNUKKUNEITA	2

PYHÄN HENRIKIN KATEDRAALISEURA- KUNNAN VIIKKO-OHJELMA

AAMUMESSU	tiistai, torstai	07.30
ILTAMESSU	maanantai, keskiviikko, perjantai, lauantai	18.00
RUUSUKKO	maanantai, keskiviikko	17.30
ADORAATIO	perjantai	17.30
VESPER	lauantai	17.40

HUOM! Adoraatio kuukauden ensimmäisenä perjantaina (2.1.2026, 6.2.2026, 6.3.2026, 3.4.2026, 1.5.2026), iltamessun jälkeen klo 21.00 asti

RIPPITILAISUUS

Lauantaisin 17.30 –17.55 ennen messua, klo 17.30 ennen arki-iltojen messuja ja ennen sunnuntain messuja sekä sopimuksen mukaan. Papit ja kielet löytyvät sivulta: Yhteystiedot – Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta (henrik.katolinen.fi)

HUOM!

Ajantasaiset tiedot messuista ja muista tapahtumista löytyvät seurakunnan tapahtumakalenterista

(<https://henrik.katolinen.fi>)

LAUTTASAAREN PYHÄN APOSTOLI JAAKOBIN KIRKON OHJELMA

SUNNUNTAISIN

- 10.30** päämessu suomeksi
12.00 afrikkalaisen yhteisön messu
14.00 ukrainalaisen kreikkalais-katolisen yhteisön liturgia
16.00 erikielisiä messuja kuukauden
 1. su ja 3. su espanjaksi,
 2. su portugaliksi,
 4. su latinaksi
18.00 messu englanniksi

ARKISIN klo 18.00

- MA-** messu englanniksi
TI - messu latinaksi (joka toinen viikko Catholic Students' Club)
KE- messu englanniksi
PE- messu englanniksi

Kuukauden 1. la (3.1.2026 alkaen)
 messu saksaksi klo 18.00

<https://henrik.katolinen.fi/pyhan-apostoli-jaakobin-kirkko/>

Joulun ohjelma Pyhän Henrikin katedraalissa

24.12. KE	JOULUAATTO 14.00 -perhemessu 16.00 -mässa på svenska 22.00 -joulu yön messu	1.1. KE	PYHÄN JUMALANSYNNYTTÄJÄN MARIAN JUHLAPÄIVÄ, velvoittava juhlapyhä 12.00 -messu suomeksi 18.00 -Mass in English
25.12. TO	HERRAN SYNTYMÄ, JOULU, velvoittava juhlapyhä 12.00 -päämessu 12.00 -messu Tikkurilassa 14.00 -Mass in Vietnamese 18.00 -Mass in English	4.1. SU	TOINEN JOULUN JÄLKEINEN SUNNUNTAI 8.00 -Mass in English 9.30 -Mass in English 11.00 -messu suomeksi 18.00 -iltamessu
26.12. PE	PYHÄ STEFANOS, ENSIM. MARTTYYRI, juhla 9.30 - Mass in English 11.00 -messu suomeksi 12.00 -Mass in Vietnamese 18.00 -joululauluja	6.1. TI	HERRAN ILMESTYMINEN – LOPPIAINEN, velvoittava juhlapyhä 9.30 -Mass in English 11.00 -messu suomeksi 18.00 -Mass in English
28.12. SU	PYHÄ PERHE: JEESUS, MARIA, JOOSEF, juhla ja riemu vuoden päättös hiipakunnassa 8.00 -Mass in English 9.30 -Mass in English 11.00 -päämessu 12.30 -Messa in italiano (varmistuu myöhemmin) 18.00 -iltamessu		

Joulun ohjelma Lauttasaaren Pyhän apostoli Jaakobin kirkossa

24.12. KE	JOULUAATTO 15:00 -African Chaplaincy Vigil English Mass
25.12. TO	HERRAN SYNTYMÄ, JOULU 12.30 -African Chaplaincy Christmas day Mass 14:00 -Ukrainalaisen yhteisön liturgia 18:00 -Mass in english

TAPAHTUMIA ♦ UUTISIA ♦ TAPAHTUMIA ♦ UUTISIA

FIRST COMMUNION CLASSES IN ENGLISH

Church of Saint James the Apostle
Myllykallionrinne 1, 00200 Helsinki

Dates (2026)

- 3.1.** 16.00 – 19.00
- 7.2.** 16.00 – 19.00
- 28.2.** 12.00 – 15.00
- 7.3.** 16.00 – 19.00
- 28.3.** 12.00 – 15.00 (Palm Sunday)
- 25.4.** 12.00 – 15.00
- 2.5.** 16.00 – 19.00
- 22.5.** Confession and rehearsal for the celebration. The time will be confirmed later.
- 23.5.** 17:00 Mass with Bishop Raimo (First Communion and Confirmation Sacraments)

Responsible for the courses:
sr Maria, lezhmaria.n@gmail.com

CONFIRMATION CLASSES IN ENGLISH

Church of Saint James the Apostle
Myllykallionrinne 1, 00200 Helsinki

Dates (2026)

- 24.1.** 12.00 – 15.00
- 7.2.** 16.00 – 19.00
- 28.2.** 12.00 – 15.00
- 7.3.** 16.00 – 19.00
- 28.3.** 12.00 – 15.00 (Palm Sunday)
- 25.4.** 12.00 – 15.00
- 2.5.** 16.00 – 19.00
- 22.5.** Confession and rehearsal for the celebration. The time will be confirmed later.
- 23.5.** 17:00 Mass with Bishop Raimo (First Communion and Confirmation Sacraments)

Responsible for the courses:
Emmanuel, mauiagustin@gmail.com

ENSIKOMMUUNIO-OPETUS

lauantaisin klo 10.00–13.15.
Opetuskerrat (Pyhän Henrikin seurakuntasalin alapuolella lastentarhan tiloissa, Puistokatu 1 A):

17.12.2026., 28.2.2026, 21.3.2026, 25.4.2026

TAPANILASSA (Veljestentie 6) lauantaisin klo 10.00–13.00

31.1.2026, 28.2.2026, 28.3.2026

Huom.! katedraalissa: 28.2., 28.3. la 10.00-13.00

VAHVISTUSKURSSI

lauantaisin klo 10.00–13.00
Opetus tapahtuu Pyhän Henrikin seurakuntasalissa.

Opetuspäivät ovat:

10.1.2026, 14.2.2026, 14.3.2026, 18.4.2026, 16.5.2026, 22.8.2026

Yhteyshenkilö: sisar Eugenia
puh. 050 574 7251, ursuliiniit@elisanel.fi

TAPAHTUMIA ♦ UUTISIA ♦ TAPAHTUMIA ♦ UUTISIA

SENIORIT

Joka kuukauden 3. tiistaina klo 12 messu katedraalissa, sen jälkeen yhdessäoloa seurakuntasalissa.

Päivät ovat:

16.12.2025, 20.1.2026, 17.2.2026,

17.3.2026, 21.4.2026, 19.5.2026

JOULUNOVENA

Tänäkin vuonna tahdomme valmistautua jouluun rukouksella. Joulunovenahartaus alkaa kirkossa keskiviikkona 17.12. klo 17.30

ja viimeinen kerta on tiistaina 23.12.2025

Tervetuloa!

PYHÄN HENRIKIN KATEDRAALI-SEURAKUNNAN PERHEJUHLA LOPPIAISENA TI 6.1.2026

Ohjelmassa pyhä messu klo 11.00, johon osallistuvat myös vierailevat tietäjät.

Messun jälkeen pieni joululaulujen konsertti Jeesus-lapsi seimen äärellä, kolmen tietäjän lahjojen jako ja sen jälkeen kahvi seurakuntasalissa.

Konserttiin voivat osallistua perheet, lapset ja kaikki halukkaat. Kaikki kielet ovat tervetulleita.

Esiintyjät pyydämme ilmoittamaan osoitteeseen: henrik@katolinen.fi 2.1.2026 mennessä.

Sydämellisesti tervetuloa!

JOULUATERIA

Jouluaattona klo 12.00 Pyhän Henrikin seurakuntasalissa järjestetään jouluaateria erityisesti niille, jotka joutuvat viettämään joulua yksin.

Tarjolla on ursuliinisarten valmistama lounas. Pyydetään ilmoittautumaan pappilaan etukäteen, jotta tietäisimme aterialle osallistuvien määrän.

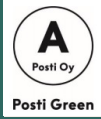
Lämpimästi tervetuloa!

JOULULAULUJA SEIMEN ÄÄRELLÄ

Pyhän Henrikin katedraalissa perinteinen yhteisjoululaulutilaisuus

26.12. klo 16.00.

Tervetuloa!

Jos vastaanottajaa ei tavoiteta,
lehti pyydetään palauttamaan
osoitteella:

SANCTUS HENRICUS,
PYHÄN HENRIKIN AUKIO 1
00140 HELSINKI

SIUNATTUA
VAPAHTAJAMME
JEESUKSEN
KRISTUKSEN
SYNTYMÄJUHLAA
JA ARMORIKASTA
UUTTA VUOTTA
2026!

SANCTUS HENRICUKSEN TOIMITUS: Päätoimittaja isä Jean Claude Kabeza. Toimituksessa lisäksi: Heikki Aronpää, Anneli Oula, Alpo Penttinen, Lemmikki Louhimies ja sr Renata Glucha.

Seuraavaan lehteen tarkoitettu aineisto pyydetään lähettämään SH:n toimitukselle.
Toimituksen osoite: Sanctus Henricus, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki, puh. 09 637 853.
Lehti on luettavissa myös osoitteessa www.henrik.katolinen.fi.